

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w Ł.
o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adwokatowi J. B. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga kasacyjna powoda J. R. złożona od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 grudnia 2012 r.

Powód we wniosku o przyjęcie swojej skargi do rozpoznania podał, że skarga ta jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie przepisów art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że został on umieszczony w celi z nieodgrodzonym kąciakiem sanitarnym, co spowodowało naruszenie jego dóbr osobistych w postaci godności, prawa do odbywania kary pozbawienia wolności w humanitarnych warunkach, prawa do intymności.

Pozwany Skarb Państwa - Dyrektor Aresztu Śledczego w Ł. reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie oddalenie skargi, a w każdym przypadku zasądzenia od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy według przyjętej w kodeksie postępowania cywilnego procedury następuje dwuetapowo. W pierwszej kolejności w ramach tzw. przedsądu, na posiedzeniu niejawnym Sąd Najwyższy orzeka czy skarga kasacyjna nadaje się do przyjęcia, a dopiero w razie pozytywnej weryfikacji skargi, Sąd Najwyższy może rozpoznać ją merytorycznie. Ten złożony układ postępowania wynika z charakteru skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia silnie zabarwionego elementem publicznoprawnym, przy ustawowym założeniu, że Sąd Najwyższy nie jest sądem kolejnej instancji.

W myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Odnosząc się do argumentów powołanych przez skarżącego, które miały przemawiać za oczywistym charakterem naruszeń przepisów prawa materialnego przez Sąd Apelacyjny trzeba zwrócić uwagę, że skarżący formułując swoje zarzuty pomija ustalenia faktyczne poczynione przez sądy *meriti*, którymi Sąd Najwyższy z mocy art. 398³ § 3 k.p.c. jest związany. Dotyczy to podnoszonego w skardze kasacyjnej braku wydzielonego kąta sanitarnego w kontekście ustalenia, że w celi powoda kącik sanitarny był wydzielony, a jedynie ze względów bezpieczeństwa nie mógł być całkowicie zamknięty (*vide* s. 4 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego).

Ponadto należy podkreślić, że skoro zgodnie z art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, to i o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie można wnioskować na podstawie zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 września 2012 r., sygn. akt V CSK 529/11, niepubl.).

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario* orzekł jak w punkcie 1) sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł w punkcie 2) sentencji postanowienia na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. uznając, że po stronie skarżącego jako osoby pozbawionej wolności, biorąc również pod uwagę jego stan majątkowy i ograniczone możliwości zarobkowe, zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za odstąpieniem od obciążania go kosztami postępowania. O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 3) postanowienia na podstawie § 19 w zw. § 6 pkt 6, 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ... (Dz. U. Nr 63, poz. 1348 ze zm.).

aw

jw